

«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμός 112, 2)!

Μοναδική δι' ἐμέ εὐλογία νά παρίσταμαι στήν ἐνθρόνισή Σας,

Σεβασμιώτατε ἅγιε Δράμας κύριε Δωρόθεε,
«γνήσιον τέκνον ἐν πίστει» (βλ. Α' Τιμ. α', 2), «χαρά καί στέφανός μου» (βλ. Φιλιπ. δ', 1).

Ἀλλά καί πλειόνως μοναδική δι' ἐμέ εὐλογία, ὅτι σήμερα
(αὐτήν τήν νέα ἱστορική ἡμέρα τῆς κατά Δράμας Μητροπόλεως)
παρίσταμαι, ἐκπροσωπώντας τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην
Παναγιότητα, τόν πολυσέβαστο καί γεραρό Οἰκουμενικό μας
Πατριάρχη κύριο Βαρθολομαῖο.

Θά συμφωνεῖτε ἀσφαλῶς,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος,
πολυσέβαστε καί ἀγαπητέ κύριε Ἱερώνυμε, **μέ αἰσθήματα πού**
δonoῦν τήν δική Σας γενναιόδωρη καί φιλόφρονα ψυχή,
καί τήν δική μου πατρική καρδιά,
[τήν καρδιά Σας, Ἱερώτατοι Ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν],
τήν καρδιά Σας, ἅγιε Τοποτηρητά, Μητροπολίτα Ξάνθης κύριε
Παντελεήμων,
τήν καρδιά ὅλων Ὑμῶν, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
καί ὅλων τῶν συνελθόντων, Ἱερέων, Μοναζόντων, λαϊκῶν
καί τῶν ἀρχόντων μας καί τῶν φορέων τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἦταν τοῦ Θεοῦ (ὅπως ὅλοι μας)· μοῦ τόν
χάρισε, γιά νά καλλιεργήσω σ' αὐτόν ἐκκλησιαστικό φρόνημα

καί ἦθος καί τήν σταθερή ἀπόφαση ὀλοτελοῦς προσφορᾶς ἐν Κυρίῳ.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἔγινε τῆς Ἐκκλησίας· καί Σᾶς τόν χάρισε ἡ Ἐκκλησία νά τόν καλλιεργήσετε στά Συνοδικά δρώμενα, Μακαριώτατε Δέσποτα καί ἅγιοι Ἀδελφοί, ὥστε σήμερα νά εὐρίσκεται Συνιεράρχης ὅλων μας.

Ἦταν τῆς Συνόδου, ἀδελφοί μου, καί σύμψυχη ἡ Ἱεραρχία τόν ἀνέδειξε καί σᾶς τόν χάρισε νέο δικό σας Ποιμενάρχη.

Συνοδεύεται σήμερα μέ ἀγαθές ἐλπίδες καί εὐλογίες ἀπό τοῦ Παναγιωτάτου καί Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κυρίου Βαρθολομαίου.

Σᾶς τόν προσφέρει ἐκπροσωπούμενος δι' ἐμοῦ, συναρίθμιος μέ τόσους φρυκτωρούς τῆς οἰκουμένης! Μᾶς ὑποδέχθηκε πρὶν λίγες ἡμέρες στήν Πόλη τόσων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί γέμισε τίς ψυχές μας μέ πολλήν ἐγκαρδίωση καί ἱερό θαυμασμό.

Αὐτήν τήν ἱερή ἐγκαρδιότητα εἶμαι ἐντεταλμένος νά μεταφέρω πρὸς Ὑμᾶς, ἅγιε Δράμας, καί νά τήν ἐκφράσω δημοσίως γιά Σᾶς, μετεχόμενη ἐδῶ σήμερα ἀπό ὅλους, καί τούς θεοτίμητους παρόντες καί τούς ἐκλεκτούς συμπρόντες... Κομίζω τήν ἐγκαρδίωση ἀπό τό Φανάρι, τό ὁποῖο “φαίνει τοῖς πᾶσι” μέ τήν ὑπομονή τῶν πειρασμῶν καί τήν ἀνάσωση μιᾶς ἱερώτατης κληρονομιάς αἰώνων (μέ τίς καθημερινές Ἀκολουθίες καί ἐκτενεῖς Δεήσεις, μέ τίς Χοροστασίες καί τίς θεῖες Λειτουργίες, μέ τήν ἀνύστακτη μαρτυρία καί ἀνάλωση ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας καί ὅλου τοῦ κόσμου).

Μέ τούς ολίγους τῆς “μικρᾶς ζύμης” πού “ζυμοῖ ὅλον τό φύρωμα”. Δέν θά παύσουν νά ἀθλοῦνται κατά τό θέλημα τοῦ Κυρίου.

«Μηδέν ἀπό τό χρέος κινοῦντες».

Ὡστε νά γίνονται “πολλοί”, καί ἐκεῖ, καί σέ ὅλην τήν Οἰκουμένη.

Καί τί προσεῖπω;

Θά Σᾶς εὐχηθῶ, ἅγιε Δράμας, ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου μας

ὅ,τι Σᾶς εὐχήθηκε ὁ ἴδιος διά ζώσης,

καί ὅ,τι ἀποκόμισα γιά τούτη τήν ἱερή τελετουργία.

Νά ἴστασαι καί νά ἐπιστηρίζεις «ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου τοῦ Χριστοῦ», ὥστε ὅλοι ἐδῶ στή Δράμα νά «συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι» (Ἐφεσ. β', 20 καί 22).

Νά εὐθυπορεῖς καί νά καθοδηγεῖς «εἰς τήν ὁδόν καί τήν ἀλήθειαν καί τήν ζωήν» (βλ. Ἰωάν. ιδ', 6).

Νά συνεγείρεις σέ νηφάλιο ἐνθουσιασμό τό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα. Ὅχι μόνο γιά νά ἐπιβιώνει ἐν κόσμῳ, ὅχι μόνο γιά νά ἀναβιώνει τίς ρίζες του, ὅχι μόνο γιά νά βιώνει τό μέλλον του ἀναπτυξιακά. Ἀλλά —προπαντός— γιά νά βιώνει τό μυστήριο τῆς κεφαλῆς καί τῶν μελῶν τοῦ Χριστοῦ (Ἐφεσ. κεφ. δ').

Νά ἐκκλησιάζεις τούς πάντες καί διά πάντων, ἱστορώντας στήν πράξη τήν θεολογία καί τήν χριστολογία καί τήν ἀνθρωπολογία μας (ὅπως εἶπε ὁ Μακαριώτατος στή χειροτονία Σας).

Νά ζεῖς προεξάρχων τῆς ἱερᾶς παρεμβολῆς καί ἐν μέσῳ ὅλων,

ὡς Ποιμενάρχης κλήρου καί λαοῦ καί μοναζουσῶν.

Καί νά ζοῦν ὅλοι μαζί σου πάντοτε τήν ἐκκλησιοπρέπεια,

τήν χαρά καί τήν ἅγια εὐφροσύνη, τόν ἱερό ἐνθουσιασμό, **τήν ἐλπίδα καί τήν ἔμπνευση αὐτῆς τῆς εὐλογημένης ὥρας, τήν**

λειτουργημένη «ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἐνωμένοι, ὡσάν τούς Ἁγίους Τεσσαράκοντα, πού ἤθλησαν στή Σεβάστεια τοῦ Πόντου καί προστατεύουν τό Ἱερό Σας Ἐπισκοπεῖο.

Σημαιοφόροι τῆς ἄφθαρτης πίστες μας, ἀκόμη καί σέ διωγμούς. Παράδειγμα ἀδούλωτης Μαρτυρικῆς ἐνότητος ἐν Κυρίῳ.

Ἐνωμένοι καί ὁλοζώντανοι, ὅπως τούς εἶδε σέ ὄραμα ὁ θεολογικότατος Πατέρας μας ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης (*Πόντιος καί Καππαδόκης ὁμοῦ*).

Ἡ σημερινή Ἐνθρόνιση εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Ἐκλογῆς καί τῆς Χειροτονίας Σας, ἅγιε Δράμας κύριε Δωρόθεε.

Μέ αὐτές τίς τρεῖς τελετουργίες, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κατὰ τήν εὐδοκίαν τοῦ Πατρός, ἡ Ἐκκλησία Σᾶς παραδίδει στήν Ἱερά Μητρόπολη Δράμας νέο Ποιμενάρχη.

Ὁ Θεός νά Σᾶς χαριτώνει.

Ἡ Παναγία μας νά Σᾶς περισκέπει.

Οἱ Ἅγιοι νά Σᾶς ἐμπνέουν.

Οἱ ἄνθρωποι νά Σᾶς ἀγαποῦν.

**Νά εἰσθε καί νά γίνεσθε διαρκῶς ὁ Δράμας Δωρόθεος
(ὕμεῖς δῶρον τοῦ Θεοῦ στή Δράμα,
καί ἡ Δράμα δῶρον στό Θεό δι' ὑμῶν)**

Ἄξιος!